

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	Fuglebakkens Varmelaug I/S, Frederiksberg	over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af 12. september 2001	
OM	Nedsættelse af belastningsafgift	

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

NÆVNETS	Nævnsformand, cand.jur. Jørgen Nørgaard
SAMMEN-	Fhv. overingeniør, cand.polyt. Jørgen Klitgaard
SÆTNING	Direktør, cand.oecon. Niels Jørgen Ravn Sørensen
I SAGEN	

Sagen er indbragt for Energiklagenævnet ved brev af 8. oktober 2001 fra Fuglebakkens Varmelaug I/S, Egernvej 51, 2000 Frederiksberg. Der klages over Energitilsynets afgørelse af 12. september 2001, hvori tilsynet ikke fandt anledning til at give Frederiksberg Forsyning pålæg om ændring af belastningsafgiften over for Fuglebakkens Varmelaug I/S i forbindelse med levering af fjernvarme.

Energitilsynet har fremsendt en redegørelse for sagens faktiske og retlige omstændigheder, som har været forelagt klageren og Frederiksberg Forsyning.

Ved brev af 6. januar 2003 fremkom Frederiksberg Forsyning – efter anmodning fra Energiklagenævnet – med supplerende oplysninger til sagen. De supplerende oplysninger har været forelagt Fuglebakkens Varmelaug I/S.

Den påklagede afgørelse

Fra Energitilsynets afgørelse af 12. september 2001 citeres:

”Ved skrivelse af 16. marts 2001 har Fuglebakkens Varmelaug klaget til Energitilsynet over, at lauget skal betale fuld belastningsafgift hos Frederiksberg Forsyning. Frederiksberg Forsyning har ved skrivelse af 23. maj 2001 fremsendt en redegørelse i sagen. Fuglebakkens Varmelaug har den 27. juni 2001 fremsendt bemærkninger til redegørelsen fra Frederiksberg Forsyning.

I skrivelsen af 16. marts 2001 gør De opmærksom på, at det er urimeligt, at lauget skal betale fuld belastningsafgift, da lauget bekoster såvel administration, vedligeholdelse, målerudskiftninger, elforbrug på fordelercentralerne samt tilsyn med disse. Frederiksberg Forsyning sparer til gengæld en række udgifter, som forsyningen ville have haft, dersom de enkelte laugsmedlemmer var tilsluttet fjernvarme enkeltvis. Det drejer sig dels om de løbende drifts- og administrationsudgifter, dels om betydelige etableringsudgifter.

Frederiksberg Forsyning bemærker i skrivelsen af 23. maj 2001, at lauget skal opfattes som enkeltkunde, og at dette også er bekræftet af lauget selv. Frederiksberg Forsyning oplyser, at det er hovedprincippet i takstsystemet, at alle omkostninger, som lauget har ved den interne varmforsyning, er Frederiksberg Forsyning uvedkommende. Forsyningen oplyser desuden, at leveringspunktet er fastlagt klart og entydigt. En nedsættelse af belastningsafgiften for separate varmeaftagere indebærer, at de øvrige varmeaftagere skal dække disse manglende betalinger.

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Side 2 af 11

Fuglebakkens Varmelaug anfører i skrivelsen af 27. juni 2001, at energiprisen for slutbrugeren bør være den samme uanset om slutbrugeren får energien direkte fra Frederiksberg Forsyning eller via Fuglebakkens Varmelaug. Ved at aftage varmen fra Fuglebakkens Varmelaug i stedet for direkte fra Frederiksberg Forsyning afholder medlemmerne årligt ekstra ca. 650.000 kr. Dertil kommer Frederiksberg Forsynings besparelser ved ikke at levere varmt vand direkte til den enkelte forbruger. Fuglebakkens Varmelaug finder det derfor rimeligt, at lauget bør have rabat på varmeleverancen til dækning af de ekstra omkostninger.

(.....)

Konkret skal Energitilsynet tage udgangspunkt i, at der er enighed mellem parterne om, at Frederiksberg Forsyning i den aktuelle sag leverer til en kunde, nemlig Fuglebakkens Varmelaug. Som sagen foreligger oplyst for Energitilsynet er der endvidere enighed om, at alle omkostninger, som Fuglebakkens Varmelaug har ved den interne varmforsyning, skal afholdes af de husstande, der modtager varme via lauget. Dette forekommer således at være indeholdt i den leveringsaftale, der er indgået mellem Fuglebakkens varmelaug og Frederiksberg Forsyning. Den aktuelle klagesag vedrører størrelsen af den belastningsafgift, Fuglebakkens Varmelaug afregner med Frederiksberg Forsyning.

Energitilsynet bestrider ikke, at Fuglebakkens Varmelaug afholder ekstraudgifter, der, ved en direkte tilslutning af alle medlemmer af Fuglebakken Varmelaug til Frederiksberg Forsyning, sandsynligvis overføres til Frederiksberg Forsyning, og at en di-

rette tilslutning af medlemmerne af varmelauget vil medføre væsentlige anlægsudgifter. Disse anlægsudgifter vil formentlig skulle afholdes af de enkelte direkte tilsluttede forbrugere.

Energitilsynet må imidlertid finde, at det omkostningsmæssige ansvar ved den interne varmforsyning, der er placeret hos laugets medlemmer, er en direkte, og af begge parter accepteret følge, af den indgåede leveringsaftale.

Energitilsynet finder derfor, at en sænkning af belastningsudgiften over for Fuglebakkens Varmelaug umiddelbart kan forekomme urimelig, jf. varmforsyningsloven § 21, stk. 4, idet det ikke forekommer usandsynligt, at andre forbrugere i forsyningsområdet vil kunne blive påført stigende varmepriser som følge heraf.

Energitilsynet ser således på det foreliggende grundlag ingen anledning til i medfør af varmforsyningslovens § 21, stk. 4 at give Frederiksberg Forsyning pålæg om ændring af belastningsudgiften over for Fuglebakkens Varmelaug.

Energitilsynet skal oplyse, at tilsynet ikke har vurderet, hvorvidt Fuglebakkens Varmelaug kan sammenlignes med store etageejendomme for så vidt angår tilslutningsprincippet, eller om Fuglebakkens Varmelaug kan anses for at være en storkunde med de prisvirkninger, som en sådan status eventuelt vil have. Sidstnævnte er, efter Energitilsynets vurdering, en afgørelse, der skal træffes af Frederiksberg Forsyning.

Energitilsynet har alene vurderet de sandsynlige følger for de øvrige forbrugere i Frederiksberg forsyningsområde af en sænkning af belastningsafgiften for Fuglebakkens Varmelaug, og om dette i øvrigt ville kunne anses for at være i overensstemmelse med den leveringsaftale, der er indgået mellem Frederiksberg Forsyning og Fuglebakkens Varmelaug.

[.....]"

Klagen

Det fremgår af klagen af 8. oktober 2001 fra Fuglebakkens Varmelaug I/S, at Frederiksberg Forsyning leverer fjernvarme til Fuglebakkens Varmelaug ved at levere til varmelaugets 2 varmevekslere på Godthåbsvej. Forsyningen aflæser de 2 tilhørende målere og fremsender en enkelt regning for forbruget. Fuglebakkens Varmelaug I/S driver og vedligeholder ledningsnettet, de 2 store varmevekslere, pumper og andet udstyr, samt aflæser målere og administrerer betalinger for alle de 224 ejendomme.

I klagen af 8. oktober 2001 er det varmelaugets opfattelse, at laugets medlemmer stilles ringere end andre sammenlignelige slutbrugere af fjernvarme

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Side 3 af 11

fra Frederiksberg Forsyning, da forsyningen for disse slutbrugere udfører arbejdsopgaver og afholder de tilhørende udgifter. Varmelaug anfører, at baggrunden for anmodningen om en nedsættelse af belastningsafgiften var, at varmelauget ønskede, at dets medlemmer kunne modtage fjernvarme til samme pris som andre slutbrugere.

Til støtte for klagen over Energitilsynets afgørelse af 12. september 2001 har Fuglebakkens Varmelaug I/S anført, at Frederiksberg Forsyning opnår store besparelser i og med, at Fuglebakkens Varmelaug I/S betragtes som en enkeltkunde.

Fuglebakkens Varmelaug I/S mener ikke, at det omkostningsmæssige ansvar ved den interne forsyning, er reguleret ved leveringsaftalen mellem Frederiksberg Forsyning og varmelauget. Varmelaug bemærker endvidere om aftalen, at den ikke blev indgået på reelle forhandlingsvilkår, men som følge af forsyningens monopol.

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Varmelaug er desuden af den opfattelse, at hvis varmelaugets medlemmer skulle tilsluttes direkte til Frederiksberg Forsyning ville forsyningen få betydelige anlægsudgifter, idet medlemmerne alene skulle betale tilslutningsbidrag mens forsyningen skulle betale for etablering af fordelingsledninger m.m.

Side 4 af 11

Varmelaug anfører i sin klage yderligere, at det er irrelevant, at tage hensyn til om en stigning for andre forbrugere i området som følge af en sænkning af belastningsafgiften for varmelauget er urimelig. Varmelaug begrundet dette med, at laugets medlemmer i mange år har betalt en for høj belastningsafgift og andre forbrugere en for lav belastningsafgift.

Samlet anfører varmelauget, at det udsættes for en urimelig forskelsbehandling i forhold til andre relevante sammenlignelige modtagere af fjernvarme fra Frederiksberg Forsyning, at forsyningen har store besparelser ved at levere til laug som én kunde, at belastningsafgiften bør reduceres så slutbrugeren betaler samme pris som andre slutbrugere under Frederiksberg Forsyning eller at der alternativt bør anvises en anden leveringsform således at hver enkelt af laugets slutbrugere kan blive tilsluttet på samme vilkår som andre slutbrugere.

Energitilsynets redegørelse

Energitilsynet afgav ved brev af 21. november 2001 en redegørelse til sagen. Tilsynet fastholdt, at det omkostningsmæssige ansvar ved den interne varmesforsyning, der er placeret hos laugets medlemmer, er en direkte og både af varmelauget og Frederiksberg Kommunalbestyrelse (Frederiksberg Forsyning) accepteret følge af den indgåede overenskomst mellem Fuglebakkens Varmelaug og Frederiksberg Kommune. Energitilsynet henviste i den forbindelse til § 3, stk. 1 i vedtægterne for Fuglebakkens Varmelaug, der den 14. juni 1999

blev tiltrådt af Fuglebakkens Varmelaug og Frederiksberg Kommunalbestyrelse.

Energitilsynet var endvidere af den opfattelse, at det ikke var urimeligt, at Fuglebakkens Varmelaug I/S i lighed med eksempelvis etageejendomme i forsyningsområdet betalte fuld belastningsafgift.

Tilsynet anførte endvidere, at såfremt varmelauget skulle have nedsat belastningsafgiften måtte dette bero på en konkret vurdering af de omkostninger, som laudet påførte forsyningen i sin tilstedeværelse og egenskab af forbruger, dvs. en kostægte tarifiering, sammenholdt med varmforsyningslovens § 20, stk. 5, hvorefter de kollektive varmforsyningsanlæg kan fastsætte forskellige priser for enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske området. Energitilsynet henviste til, at denne vurdering skulle foretages af Frederiksberg Forsyning.

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Om det urimelige i en nedsættelse af belastningsafgiften gentog Energitilsynet, at der skelnes skarpt mellem omkostninger, der vedrører den interne fordeling, og følgelig er Frederiksberg forsyning uvedkommende, og omkostninger, der er nødvendige og kan indregnes i priserne i medfør af varmforsyningslovens § 20, stk. 1. Det ville i overensstemmelse hermed efter tilsynets opfattelse være urimeligt, dersom belastningsafgiften til Frederiksberg forsyning reduceres med omkostningerne til drift og vedligeholdelse af varmedistributionen internt i Fuglebakken Varmelaug.

Side 5 af 11

Bemærkninger til Energitilsynets redegørelse

Fuglebakkens Varmelaugs I/S anførte i brev af 15. december 2001 til Energitilsynets redegørelse, at Energitilsynets afgørelse var i strid med varmforsyningsloven og dens intentioner om lige priser for sammenlignelige forbrugere. Varmelaudet henviste herfor bl.a. til varmforsyningslovens § 20, stk. 6, der foreskriver, at hvor det er teknisk muligt skal betalingen for varmt vand ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg og at værket ikke kunne modsætte sig dette. Varmelaudet var derfor af den opfattelse at en rimelig prisfastsættelse af laudet ville kræve en nedsættelse af belastningsafgiften.

Varmelaudet bemærkede endvidere, at varmelaugets distributionsomkostninger indgik i prissætningen fra Frederiksberg Forsyning i form af en besparelse for de øvrige forbrugere, hvilket efter laudets opfattelse var en urimelig forskelsbehandling, idet de tilsvarende distributionsomkostninger for alle andre forbrugere på Frederiksberg indgik i prissætningen for Frederiksberg Forsyning.

Supplerende oplysninger

Energiklagenævnet udbad sig ved brev af 26. november 2002 supplerende oplysninger til sagen fra Frederiksberg Forsyning. Nævnet anmodede forsyningen, om at måtte modtage en redegørelse for leveringsgrænser og tilslutnings-

vilkår for andre sammenlignelige bebyggelser – det være sig etageejendomme, rækkehus- eller villabebyggelser – inden for Frederiksberg Forsynings område. Nævnet anmodede endvidere om at måtte modtage oplysninger om tilslutningsvilkårene for de 8 oprindelige medlemmer af Fuglebakkens Varmelaug I/S der på et tidspunkt med kommunalbestyrelsens godkendelse udtrådte af varmelauget og hver især fik en selvstændig leveringsaftale med Frederiksberg Forsyning.

Ved brev af 6. januar 2003 fremsendte Frederiksberg Forsyning den udbedte redegørelse til nævnet.

Frederiksberg Forsyning oplyste her bl.a., at de i punkt 2.4.1. i forsyningens vedtægter nævnte hovedventiler danner leveringsgrænsen tillige med varmecentralens tilslutninganlæg med varmeveksler, som adskiller fjernvarmevandet fra ejendommens opvarmningskredsløb. Af punkt 2.4.1. i forsyningens vedtægter fremgår at "Forsyningen til en ejendom tilvejebringes ved etablering af en stikledning, der afsluttes med hovedventiler i ejendommens varmerum eller andet let tilgængeligt rum, jfr. 3.2.2.". Forsyningen oplyste, at hovedventilerne i næsten alle tilfælde var placeret umiddelbart inden for kældervæg i varmecentralen.

Af forsyningens brev af 6. januar 2003 fremgår endvidere følgende:

"Bilagene 3-8 (inkl.) er eksempler på sammenlignelige bebyggelser med FV, som er enkeltkunder inden for FF's område.

Bilag 3. Ahornskellet 24, m.fl. (Domus Vista Park 3). Etagerækkehuse. 178 boligenheder. 2 Varmecentraler. Egne interne fordelingsledninger.

Bilag 4. Ejner-Jensens Vænge 2-96. Rækkehuse. 50 boligenheder. 1 varmecentral. Egne interne fordelingsledninger.

Bilag 5. Betty Nansens Alle 21-49 (Domus Vista Park 2) 3 etagebygninger. 120 boligenheder. 1 varmecentral. Egne interne fordelingsledninger.

Bilag 6. Johannes V. Jensens Alle 42-58 (Domus Vista Park 1) 3 etagebygninger. 72 boligenheder. 1 varmecentral. Egne interne fordelingsledninger.

Bilag 7. Nordens Plads 2-16 (Domus Vista). Etagebygninger. 459 boligenheder plus ca. 15 større og mindre erhvervsenheder. 1 varmecentral. Egne interne fordelingsledninger.

Bilag 8. Falkoner Alle 80 m.fl. (Hostrups Have). Etagebygninger. 699 boligenheder plus nogle få mindre erhvervsenheder. 3 varmecentraler. Egne interne fordelingsledninger.

Der er ikke eksempler på egentlige villabebyggelser med fælles varmecentral og egne fordelingsledninger, men der findes eksempler på større villaer med flere boligenheder og fælles varmecentral.

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Side 6 af 11

De 8 medlemmer, som udtrådte af FV i 1999, blev alle tilsluttet inden for tidsrummet ultimo september-primo oktober 1999 på vilkårene jfr. bilag 1 [Almindelige leveringsbestemmelser] og 2 [Tekniske bestemmelser for levering af fjernvarme] og de betingelser som fremgår af bilag 9 [Brev af 2. marts 1999 fra Frederiksberg Kommune, forsyningsvirksomhederne], d.v.s. separat tilslutning for hver med eget betalt tilslutningsanlæg.

Bilag 10 viser FV samt (foroven) Vagteltstien (sidevej til Vagtelvej), ad hvilken der fra Vagtelvej til Vagteltstiens Vejlaugs 8 medlemmer anlagdes en 80-90 m lang forsyningsledning i stedet for den hidtidige fra FV, som er tegnet (i 1953) foroven til venstre på det vedhæftede hovedledningsdiagram.

Baggrunden for denne frakobling af de 8 var bl.a. de initiativer omkring tiltrængte forbedringer i FV's interne ledningsnet, som udover fornyelsen af FV-fjernvarmeleveringsaftalen pr. 12/7-94 aftaltes at skulle planlægges løbende af FV i samråd med FF. Se bilag 11 [brev af 21. februar 1995 fra Frederiksberg Kommune, forsyningen til Fuglebakkens Varmelaug I/S] [.....]"

Ved brev af 5. februar 2003 fremkom Fuglebakkens Varmelaug I/S med bemærkninger til redegørelsen fra Frederiksberg Forsyning. Varmelaugene fastholdt at der var tale om en urimelig forskelsbehandling og bemærkede bl.a. følgende:

"[.....]

Frederiksberg Forsynings argument er, at der er andre, der betaler det samme som Fuglebakkens Varmelaug I/S. Det er ikke i sig selv noget argument, og vi kan blot konstatere, at der er 228 andre boliger på Frederiksberg, der betaler for meget for deres varme. At Frederiksberg Forsyning behandler 228 andre boliger på samme måde som Fuglebakkens Varmelaug er ikke et argument for rimeligheden heri.

Det er i øvrigt vores vurdering, at kun Domus Vista Park (Ahornskellet m.m.), bilag 3, med 178 boliger og Ejner-Jensens Vænge, bilag 4, med 50 boliger er sammenlignelige med vores bebyggelse, da de andre eksempler ved nærmere gennemsyn viser sig at være etagebyggeri.

Vort problem understreges meget tydeligt af Frederiksberg Forsynings bilag 10. Vi har indsat tekst på en kopi af bilaget og vedlagt det til dette brev som FV bilag 1.

Her ser man forskelsbehandlingen af helt identiske boliger. På Vagteltstien ligger huse, som er lige til husene overfor på Egernvej, blot er de adskilt af ca. 50 m. græsplæne.

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Side 7 af 11

Hvert enkelt hus på Vagtelstien forsynes individuelt af Frederiksberg Forsyning, som aflæser måler og sender en regning på ca. 14.000 kr. pr. år til hvert hus. I modsætning hertil – kun adskilt af de 50 m. græsplæne – er de helt tilsvarende huse på Egernvej medlem af Fuglebakkens Varmelaug, der som en enkelt kunde af-tager for næsten 3 mill. kr. pr. år fra Frederiksberg Forsyning. I stedet for at få en storkunderabat bliver hvert enkelt hus ”straf-fet” med en merpris på ca. 24 % pr. varmeeenhed sammenlignet med husene på Vagtelstien.
[.....]”

Ved brev af 25. marts 2003 anmodede Energiklagenævnet Frederiksberg For-syning om at måtte modtage nærmere oplysninger om tarifieringen af bebyg-gelserne Domus Vista Park 3 og Ejner-Jensens Vænge 2-96 set i forhold til tarifieringen af Fuglebakkens Varmelaug I/S.

Af Frederiksberg Forsynings svar af 1. april 2003 til Energiklagenævnet frem-går bl.a. følgende:

”Betalingen omfatter for enhver ejendom prisen pr. forbrugt var-meenhed (MWh) samt en fast betaling, kaldet belastningsbetaling, pr. m2 pr. år for ejendommens opvarmelige bruttoetageareal – normalt opgjort efter Bygnings- og Boligregistreret BBR. (Hver m2 modsvarer et beregnet gennemsnitligt samlet effektbehov på 100 W til rum- og brugsvandsopvarmning i beboelsesbygninger.)

Tarifieringsgrundlagene:

FV

De 45.531 m2 er summen af områdets bruttoetagearealer på tidspunktet for indgåelsen af leveringsaftalen. Denne leveringsaf-tale pr. 12/7-94 afløste en tidligere leveringsaftale.

DVP

De 23.023 m2 (13.356 m2 plus 9.687 m2) er summen af områ-dets bruttoetagearealer. Vedhæftet er 2 skrivelser fra maj 1993 samt kopi af BBR-udskrifterne fra maj-juni 1986 som dokumen-tation for det samlede areals rigtighed. Denne leveringsaftale pr. 30/9-87 afløste en tidligere leveringsaftale og er ikke senere ble-vet afløst af en nyere aftaleudgave.

EJV

BBR-arealet udgør samlet 2.832 m2 jfr. de vedhæftede kopier af BBR-udskrifterne fra maj 1986 (svarende til 283,2 kW), men ejendomsejeren har ønsket at råde over den højere effekt på 327 kW, som i leveringsaftalen pr. 18/11-97 da er ækvivaleret med 3.270 m2.

Idet fjernvarmetilslutningen her var ny, betaltes den tilslutnings-afgift, som fremgår af leveringsaftalen (6.000 kr. pr. fjernvarme-

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Side 8 af 11

stik plus 2,15 kr. pr. m², der i dette tilfælde giver 6.000 plus 2,15 x 3.270 = 13.031 kr).

Alle vedhæftede dokumenter viser i øvrigt et normalt tilslutningsforløb for fjernvarme.

Tariferingsgrundlaget og de løbende takster er således ensartet for de 3 bebyggelser.

[.....]"

Den 8. april 2003 oplyste Frederiksberg Forsyning på Energiklagenævnets forespørgsel, at der i forhold til den tilslutningsværdi, der danner grundlag for beregningen af belastningsafgiften, og som fremgår af forsyningens brev af 1. april 2003 og leveringsaftalen af 12. juli 1994, bl.a. tages højde for de 8 medlemmer, der i 1999 udtrådte af Fuglebakkens Varmelaug I/S.

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Lovgivning

§ 20, stk. 1 i varmemforsyningsloven - lovebekenatgørelse nr. 772 af 24. juli 2000 – har følgende ordlyd:

Side 9 af 11

"§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmemforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeværker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg m.v. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog § 20 a, stk. 7, og § 20 b."

I henhold til § 20, stk. 5 kan de kollektive varmemforsyningsanlæg fastsætte forskellige priser til enkelte forbrugere, grupper af forbrugere og geografiske områder.

Varmeforsyningslovens § 21, stk. 4 lyder som følger:

"§ 21. ...

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser."

Af vedtægterne for Fuglebakkens Varmelaug I/S, tiltrådt den 14. juni 1999 af Fuglebakken Varmelaug I/S og Frederiksberg Kommunalbestyrelse, fremgår af § 3, stk. 1 bl.a. følgende:

”Medlemmet er forpligtet til at deltage i udgifterne til vedligeholdelse af ledningsnettet og til selskabets administration, eventuelle tab på resterende varmebidrag og andre selskabet påhvilende forpligtelser. Bidrag til vedligeholdelsen fordeles efter de enkelte medlemmers faste fordelingstal baseret på det antal m², der kan opvarmes, jf. ejendommens BBR-meddelelse. Bidrag til administration m.v. fastsættes ligeligt efter antallet af ejendomme, der er tilsluttet varmeanlægget.”

Energiklagenævnets bemærkninger

Nævnet bemærker, at der i forhold til aftalen om levering af fjernvarme mellem Frederiksberg Forsyning og Fuglebakkens Varmelaug I/S er enighed mellem parterne om leveringspunktet og om, at varmelauget skal betragtes som én kunde.

Energiklagenævnet må – i overensstemmelse med Energitilsynet - lægge til grund, at placeringen af det omkostningsmæssige ansvar ved den interne varmeforsyning hos varmelaugets og dets medlemmer er en direkte, og af begge parter accepteret følge, af den indgåede leveringsaftale, jf. også § 3, stk. 1 i varmelaugets vedtægter.

Energiklagenævnet må samtidig lægge til grund, at Frederiksberg Forsynings afslag på reduktion af belastningsafgiften - svarende til omkostningerne til drift og vedligeholdelse af varmedistributionen internt i Fuglebakkens Varmelaug I/S - med henvisning til at varmelaugets interne omkostninger er forsyningen uvedkommende, er i overensstemmelse med både forsyningens praksis i forhold til andre sammenlignelige bebyggelser inden for forsyningens område og med almindelig praksis i øvrigt.

Som en følge heraf indgår de udgifter som Fuglebakkens Varmelaug har ved drift, vedligeholdelse og administration således ikke i Frederiksberg Forsynings prisberegning som sådan, jf. varmeforsyningslovens § 20, stk. 1, og nævnet finder derfor i overensstemmelse med Energitilsynet, at en nedsættelse af belastningsafgiften må anses for urimelig ud fra hensynet til Frederiksberg Forsynings øvrige kunder, jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 4.

Energiklagenævnet kan ikke på det foreliggende grundlag tage stilling til varmelaugets bemærkninger om, at der bør ydes storkunderabat, idet Energitilsynets afgørelse ikke omfatter dette forhold. Energitilsynet har henvist til, at en sådan vurdering skal foretages af Frederiksberg Forsyning. Energiklagenævnet må således henvise Fuglebakkens Varmelaug I/S til at rette henvendelse til Frederiksberg Forsyning vedrørende dette forhold.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse stadfæstes.

7. maj 2003

J.nr.: 21-8

Eksp.nr.: 10743

DST

Side 10 af 11

Denne afgørelse er truffet i henhold til § 26 i lov om varmforsyning, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 772 af 24. juli 2000.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

P. N. V.

Jørgen Nørgaard
Nævnnsformand

/Dennis Sørensen
Fuldmægtig

7. maj 2003
J.nr.: 21-8
Eksp.nr.: 10743
DST

Side 11 af 11